

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!
Kedves Judit!

A mai ünnepi alkalomra készülve Brunszvik Teréz egyik tanítása jutott eszembe, ami a szociális munka, a segítség szolgálatának lényegére mutat rá.

„Tedd mindig a jót, mit szíved sugall, de hálát ne várj érte, úgy folytonosan boldogíthatsz és boldog lehetsz.”

Úgy gondolom, hogy díjazottunk tevékenysége hasonló gondolatok mentén vált 25 éve betöltött hivatássá.

Szabóné Pályi Judit az egészségügyi főiskolát elvégezve közegészségügyi és járványügyi felügyelőként kezdte pályáját Budapesten.

1989-ben férjével Martonvásárra költözött. Néhány évvel gyermekük születése után, 1998-ban a mai intézmény elődjénél, a család és gyermekvédelmi szolgálatnál családgondozóként lépett be a szociális munka világába.

Az egészségügyi ismereteire támaszkodva nagy lendülettel nézett szembe a rászorulók problémáival. A támogatott családok életében tapasztalt pozitív változások szakmai fejlődésre motiválták és megtalálta örömét a munkájában. A szolgálat iránti elköteleződése, a munkavégzés mellett megszerzett szociális munkás diploma és szociális szakvizsga a szakszerűbb segítségnyújtás mellett új lehetőséget is teremtett számára. A szociális munka létrafokait bejárva 2007-től intézményvezetőként irányítja a kistérség településein élő rászorultak ellátását. A tanulást folytatva elsajátította a szociális menedzseri és a szociális mestervezetői ismereteket.

Vezetése alatt az intézmény nagy fejlődésen ment keresztül, melynek jelentős állomása volt a 2011-ben elkészült épületben a minden igényt kielégítő otthonra találás. A napi támogatói feladatok mellett a költözködések, a munkavégzés alapkövetelményeinek biztosítása, a folyamatosan változó jogszabályok, a munkatársak megtalálása, az intézményi szolgáltatás bővülése, a Covid járvány alatti ellátások biztosítása újabb és újabb kihívásokat állítottak Judit elé. Azonban, kezdeti lelkesedése, lendülete a sok év alatt mit sem változott.

Mára az intézmény a Martonvásári Járásban működő integrált szociális és gyermekjóléti alapszolgáltatási központtá alakult, komplex professzionális segítségnyújtást biztosít, amely az emberek egy életen át tartó segítségével nyilvánul meg.

Munkahelyi feladatai mellett elhivatottságából fakadóan, éveken át végzett önkéntes kórházi Hospice segítő munkát, 2005-től az Embertársainkért Alapítvány kuratóriumának elnöke, volt a képviselő-testület Egészségügyi és Szociális Bizottságának külsős tagja, oktat a Felnőtt Szociális és Gyermekvédelmi Szakképzésben, és ott találhatjuk Őt szinte minden jótekonysági kezdeményezésben.

Kedves Judit!

**A máig tartó lelkesedéssel és lelkiismeretesen betöltött hivatásodnak
Brunszyk Teréz tanítása mellett még egy kulcsa van, melyet Milne meséjében
Micimackó ilyen egyszerűen fogalmazott meg:**

**„Van úgy, hogy valaki nagyon törődik a másikkal,
Azt hiszem, ezt hívják szeretetnek”**

**Nagy tisztelettel gratulálok az elismerésedhez, további sok sikert és jó
egészséget kívánok!**

A munkavégzés mellett megszereztem a szociális munkás diplomát és a szociális szakvizsgát, ami segített abban, hogy minél szakszerűbb legyen a segítségnyújtás. Úgy éreztem, hogy ez az én helyem és utam. Soha nem éltem meg úgy, és a mai napig sem élem meg úgy, hogy ez „csak egy munka”, - még annak ellenére sem, ha sokszor a nehéz helyzetek egyszerre racionalitást és empátiát igényelnek számomra hivatássá, örömet okozó tevékenységgé vált, amely másoknak és magamnak is a hasznára válik.

2007- től intézményvezetőként dolgozom. Tanulmányaimat is tovább folytattam, megszereztem a szociális menedzseri képesítést, és a szociális mestervezetői képzést is elvégeztem. Az intézményi tevékenység az eltelt évek alatt sok jogszabályi változáson ment keresztül, a szolgáltatások köre is bővítésre került, követve mindig az aktuális lakosság szükségleteit.